

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Să îmbrățișăm meseriile.

— Se primesc ucenici de măestri în orașul Timișoara. —

Orașele înțelegătoare ale timpurilor în cari trăim, au înființat *Cămine pentru ucenicii de măestri*, chemând tinerele vârstare din satele noastre la industrie și comerț, în vederea adevăratei naționalizării a industriei și a comerțului nostru. Așa a făcut orașul Timișoara.

Căminele de ucenici din Timișoara, azi patru la număr, mai pot primi un număr oarecare de ucenici. Sporirea căminelor deocamdată este cu neputință. Măestrii însă ne cer zilnic băieți. Intre aceștia sunt și micii măestri din orașul Timișoara și din frumoasele comune germane din Banat, cari dispun de o industrie foarte dezvoltată. Cine nu cunoaște azi dibăcia măestrilor svabi, fiind cei mai iscuși fauri, rotari, tocaci, tâmplari, tinichigeri, brutari, zidari din Banat.

În Căminele de ucenici se primesc numai elevi ai căror părinți se îngrijesc de vestimintele lor pe întreaga durată a uceniciei. Măestrii mici din Timișoara și cei din județ, le dau însă și îmbrăcăminte.

Iată o ocaziune de a plasa și băieți săraci și lipsiți de mijloace, ai căror părinți nu sunt în stare nici de a le da îmbrăcăminte de lipsă. Plasarea acestor elevi se va face de către Societatea de încurajare a elementului românesc la industrie și comerț, din Timișoara, delegând *câte un membru*, care îi va duce la locul unde vor fi plasați și leagă contractele cu patronii respectivi.

Elevii aceștia vor sta în statornică legătură cu Societatea, corespondând de 2 ori în lună, iar tot la 2 luni, elevii vor fi inspectați de către delegații ai Societății, la domiciliu, spre a se convinge că patronii nu folosesc cumva elevii și la alte lucruri, interesându-se mai de aproape de traiul și de îmbrăcăminte lor.

Doritorii de a fi așezați se vor înfățișa fără cerere la directorul Căminului de ucenici No. 1. (*Ștefan Vulpe, Timișoara, piața Tepeș Vodă No. 2*). La prezentare băieții vor aduce cartea de botez, dovedind, că sunt trecuți de etatea de 13 ani, și certificatul școlar, dovedind că au absolvat cel puțin 4 clase primare.

Băieții vor aduce cu dânsii un rând de haine negre, 2 cămăși, 2 ismene, una pereche de ghete, 2 perechi ciorapi și un ștergar.

Părinții sau tutorii vor trimite o declarație, învoindu-se ca băieții să fie așezați la meserie, ori în oraș ori în județ, unde Societatea va afla de bine. Și, la caz de vor fugi fără motive dela patroni, vor restitui patronilor cheltuielile avute cu îmbrăcarea lor.

„Arătura Domnului“.

„Exerciții spirituale“ pentru preoții din arhidieceza Blajului.

„*Ai lui Dumnezeu împreună lucrători suntem*“ — zice Sfântul Apostol Pavel la Corinteni, despre apostoli și despre urmașii lor, cari sunt arhierii și preoții. Ei sădesc și udă arătura lui Dumnezeu. Și iarăși zice Pavel: „Așa să ne socotească pe noi omul, ca pe niște slugi ale lui Hristos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu (I. Corinteni, 4, 1).“

„*Iară ce se cere la ispravnici, e ca să se aște credincioși*“.

Cu asemenea gânduri s'au adunat, în două săptămâni din urmă, preoții din arhidieceza Blajului, chemați la scaunul păstoresc de către Înalt Preasfinția Sa *Mitropolitul Vasile*, ca să privegheze întru rugăciuni și să se întărească în slujba lor de ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.

Preoții Blajului, și mari și mici, dela însuși Marele Păstor și dela sfințicii săi, până la cel mai tânăr frate de mir, au făcut în zilele din urmă ceace se numește „exerciții spirituale“.

Exercițiul înseamnă deprindere, lucrare stăruitoare pentru a câștiga desăvârșire. Ca să te poți numi plugar, trebuie să fi ținut mai adeseori de coarnele plugului. Trebuie să fi făcut ucenicie pe lângă un plugar bătrân. Trebuie să ai ceace se chiamă „exercițiu“. Iar sub „spirit“ se înțelege partea aceea din ființa noastră, care, nevăzută este, însă cârmuește trupul și-l poartă după voia sa. Spirit este sufletul din noi, bucată ruptă din Dumnezeu și sădită întru cele din launtru ale noastre, ca se ne cârmuiească.

„Exercițiile spirituale“ sunt deci deprinderi ale sufletului, lucrări ale puterii minunate care ni-s'a dat de către Ziditorul, spre a ne putea conduce pe ale vieții cărări spinoase. Și, precum meșteșugarul, ca să scoată lucrări desăvârșite din munca mânilor sale, trebuie necurmat să se deprindă și să învețe, așa și sufletul are lipsă de deprinderi și de îndrumări necurmate, dacă cerem dela dânsul ca să fie pururea treaz și pornit spre cele bune.

Cine face „exerciții spirituale“, își ară sufletul său, îl grapă, îl plivește de burieni, îl udă și îl sădește, ca să dea seceriș bogat și rod bun.

Așa au avut prilejul fericit să facă păstori satelor noastre, în cele două săptămâni, cât au ținut exercițiile lor. S'au adunat aici la Mitropolie, nu ca să facă politică, nici ca să-și plângă necazurile omenești, ori ca să asculte cine știe ce porunci, cum s'a zis, ci s'au adunat, ca în privegheri și rugăciuni, să se renască sufletește, ca, întineriți și înviorați, cu mai multă ardoare să-și povățuiească turmele cele cuvântătoare, pe căile cari duc la mântuire.

I-am văzut intrând în catedrală de câte patru și chiar și de mai multe ori pe zi. I-am văzut rugându-se. Și am auzit predicile pe cari le rostea duhovnicul lor, conducătorul exercițiilor spirituale. (Sf. Sa Păr. Dr. Oct. Domide, canonic și prepozit în Gherla.) Le-a vorbit despre chemarea lor preotească, despre suflet, despre veșnicie și despre toate câte se cer unui păstor, ca să fie cu adevărat sluga lui Dumnezeu și părinte al turmei sale. I-am văzut slujind și împărțându-se, toți în șir, cu trupul și sângele Domnului.!

Sau întărit pe ei, în cele ce sunt către

Dumnezeu, ca să poată întări și pe cei ce sunt în grija lor. Cu adevărat mare și sfânt lucru!

Mare binefacere și pentru ei. Dar și mai mare binefacere pentru turma pe care sunt chemați să o pască! Așa să-i privească deci, credincioși, când se vor întoarce preoții la vetrele lor, ca pe uni cari *au căutat ale Domnului*, pentru a turmei mai bună îndreptare și mântuire!

Al.

Un semn al Cerului?

Lucrând în zi de sârbătoare, doi gospodari au pierdut întreagă roada unui an de muncă.

Durere, se mai găesc încă și astăzi creștini prin satele noastre, cari nu vreau să știe de schimbarea calendarului. Unii, nici nu vreau să știe, că schimbându-se calendarul, s'au schimbat și zilele sărbătorilor, ci ei, socotindu-se mai învățați decât mitropoliții și vlădicii, țin încă tot sărbătorile celea vechi. Mai ales o fac aceasta muerile, cari ci greu se pot desbăra de celea ce au apucat din bătrâni. Dar se întâmplă, că și bărbați în toată firea, se lasă comandați de femei și, neascultând de preotul din sat, fac cum vreau și cum știu ei. Și nu-i bine așa, că doară mai bine știu vlădicii și preoții cum trebuie ținută legea lui Isus Hristos. Lor li-s'a zis: „Ori câte veți lega pe pământ, legate vor fi și în cer. Și oricâte veți deslega, deslegate vor fi“.

În comuna *Ocișoara* din ținutul Aiudului, în județul Alba de Jos, s'a întâmplat de curând, că doi economi, frați buni dela un tată și dela o mamă, n'au luat în seamă ziua de *Sântămăria mare* din acest an, după calendarul nou, ci s'au apucat și au îmblătit bucatele lor în aceea zi. Au dus, pe rând, mașina lângă stogurile lor de grâu, și au lucrat, cu toți căsenii lor, ca și când n'ar fi zi de praznic creștinesc și sărbătoare legată. Unii spun, că ei au lucrat atunci, numai fiind sărbătoare după calendarul schimbat. Și ziceau: nu-i azi Sântămăria, deci putem lucra. Alte vești arată, că cei doi frați, ar fi lucrat, chiar și dacă s'ar fi nimerit sărbătoare și după calendarul vechiu, spunând: Ce atâtea sărbători?! Nu ne mai trebuie sărbători... Adecă, cuvânt păgănesc în toată puterea lui.

Dar foarte rău li-s'a întâmplat!

Ridicându-se curând o furtună groaznică asupra comunei, s'a lăsat o mare prepestenie. Se încrucișau fulgerele prin văzduh, ca biciurile de foc. Un trăsnet a lovit în cămările unuia dintre cei doi frați, prăpădindu-i toate bucatele alese în ziua de sărbătoare. Câteva clipe mai târziu, al doilea trăsnet a nimerit în gospodăria celui de al doilea frate, sărăcindu-l și pe el într-o minută. Și ciudat e, că cei doi frați nu-și aveau casele alături, ci între ei mai erau alte vre-o zece case, iar acestora nu li-s'a întâmplat nimic.!

Cu adevărat, ne mai pomenită întâmplare! Ea însă este adevărată, căci a fost povestită chiar de oameni din comuna *Ocișoara*, în târgul de țară dela Vințul de sus. Iar nouă ne-a fost adusă la cunoștință de oameni de încredere din partea locului.

Să zici: Doamne ferește!

Pentru ce trebuie să ne spunem păcatele la preoți?

Tot asta o ceteră într-una cei rătăciți la urechile creștinilor: pentru ce vă spuneți păcatele la popi, la niște oameni păcătoși ca voi? »Mărturisivă unul altuia păcatele cum zice sf. Ap. Iacoc c. 5. v. 16 și apoi sunteți iertați, — zic ei. Da, așa spunem și noi: mărturisivă-vă unul altuia păcatele. Spune la toată lumea că ești păcătos, bateți pieptul ca și vameșul și nu te lăuda ca și vameșul. Dar dacă vrei să fii odihnit, dacă vrei să știi a bunăseama că și Dumnezeu te-a iertat, nu-i destul să-ți spui păcatele la vecini, ci trebuie să mergi la preotul ca el să te asculte și el să te judece căci numai preoții au putere de a judeca păcatele. Iată cum:

Numai câteva zile mai erau până la înălțarea Domnului la ceriu. Și în acestea zile mari Mântuitorul a dat ucenicilor săi poruncile sale celea din urmă și le zice: »Precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi«. Tatăl m'a trimis să dau iertare de păcate celor ce se întorc și vin la mine. Faceți și voi asemenea: »Căroră le veți ierta păcatele, se vor ierta lor, căroră le veți ținea vor fii ținute«. (Ioan 20 23). Cu alte cuvinte: judecați păcatele oamenilor cari vin la voi, și le iertați dacă se pot ierta, dacă nu se pot ierta, atunci le țineți până veți afla voi de bine.

Mântuitorul a pus dar pe Apostoli și pe următorii lor judecatori peste păcate. Dar cum să le judece ei dacă nu le știu, uu le cunosc. Noi trebuie să le spunem, noi trebuie să ne înșirăm păcatele, ca să vadă următorii Apostolilor că oare păcatele acelea se pot ierta, ori trebuiesc ținute până când dăm semne de îndreptare. Și să nu zică nime că puterea aceasta de a ierta păcatele s'a stins cu moartea Apostolilor. Mântuitorul a știut că oamenii totdeauna vor avea lipsă de mângâiere de liniște sufletească ca să știe că sunt împăcați cu Dumnezeu, de aceea a zis: »Precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi. Tatăl m'a trimis să vă aleg pe voi din lume și să vă dau această putere voi încă asemenea alegeți pe alții din lume și le dați această putere de a ierta păcatele așa precum eu v'am dat-o vouă.

Așa dar Mântuitorul a dat putere Apostolilor și urmașilor lor, de a judeca pe oameni pentru păcatele lor. Nu poți judeca nici pe nime dacă nu-l ascuți. Ca să ne poată dar judeca preotul, trebuie să-i spunem ce păcate avem pe suflet, adecă trebuie să ne spovedim. Dacă nu era de lipsă această purere nu ar fi dat-o Mântuitorul. S'ar fi mulțumit numai cu botezul.

Dar Isus Hristos nu a spus numai vorbe goale ci bine a știut că omul cade în păcate grele și după botez de aceea a dat această putere, de a liniști inimile credincioșilor și ai împăca cu Dumnezeu. Mai zic apoi cei necredincioși: Creștinii cei vechi nu-și spuneau păcatele la preoți. Drept aveți, răspundem noi. Nu-și spuneau păcatele la urechea preotului, ci le spu-

neau în adunări în fața tuturor și preoții făceau judecata.

După o astfel de spovedanie apoi se canoneau cu anii de-a rândul. Trebuiau să steie afară în ușa bisericii în vânt și ploaie și să roage pe trecători să ceară și pentru ei mila lui Dumnezeu. Dacă împlineau canonul acesta, preoții li deslegau de păcate și li primeau iarăși în rândul creștinilor drepti.

DE PRIN SATE.

Pentru biserica unită din Săuca.

În seara de 23 August a. c. s'a aranjat o bine reușită producțiune teatrală împreună cu dans, în comuna Săuca, în favorul bisericii gr.-catj

Pornirea a făcut-o Onoratul Muntean Ioan, noul preot al acestei comune, care fiind instalat de curând în parohie, văzând, că biserica e foarte slabă și în care plouă că afară, îndată s'a pus în conțelegere cu învățătorul Pavel Raț, care a făcut pregătirile de lipsă.

În seara zisă s'au predat două dialoguri și o piesă hazlie, cari au reușit peste așteptare, dovadă că învățătorul Raț a pus multă trudă până a instruat pe diletanții, cari nu știu carte românească, nefiind în comună până acum școală românească, de oarece Români de abia de sunt 15 familii, cari au vreo 8 copii de școală.

Încât privește partea materială, a fost un venit de necrezut; ce e drept în privința aceasta On. Dn. preot Muntean a lucrat ca nimeni altul, singur dânsul a încasat prin plasarea invitațiilor în orașul Sănmărtin suma de aproape 5000 Lei. Seara asemenea au fost încasări frumoase, așa încât a rezultat un venit curat de 7460 Lei, în favorul sfintei noastre biserici, pe care cu ajutorul lui Dumnezeu vom a o și edifica în scurt timp. Aici s'a dovedit deplin că: Mult pot face puțini buni împreună.

După producțiune a urmat dans până la ziuă. Inv. dir. Popa din Ganfalău a ținut vorbiri de mulțămire și încurajare celor prezenți.

Din prilejul acesta aducem mulțumite și suntem recunoscători Ven. Consistor Metropolitan din Blaj, care ne-a dat în Persoana On. Munteanu pe preotul, după care a insetat sufletele noastre și pe care de mult l-am dorit. Asemenea Onoratului Domn preot care a ostenit pentru realizarea și reușita acestui scop, precum și Dlui inv. Raț care deși străin, totuși a lucrat cu inimă de adevărat catolic întru instruirea tineretului.

Să-i ție Dumnezeu la mulți ani

Unul din cei mulți.

Vrajba dintre popoare.

Popoarele din Europa se țin de religia creștină, dar numai creștine nu sunt. Legea creștină ne învață, să nu facem altuia ceea ce dorim ca nici alții să nu ne facă nouă. Dar, în viața de toate zilele, lucrăm tocmai întors. Nu este zi lăsată de Dumnezeu, să nu fie pline cu oameni pricinăși toate judecătorii. Nu este sat, din care să nu se scornească zeci și sute de procese, pentru toate nimicurile, pentru toate fleacurile. Legea creștină ne învață însă limpede să nu ne mâniem în desert pe frați, adecă pe semenii noștri. »Dacă duci darul tău la altar și acolo îți aduci aminte, că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău înaintea altarului și mergi de te împacă întâiu cu fratele tău, și atunci vino și adă darul tău. Împacă-te cu părașul tău de grabă, până

ești pe cale cu dânsul» adecă până nu ajungi înaintea Judecătorului celui mare și drept, care să vă osândească.

Pricinăși sunt oamenii și prin urmare necreștini, mai răi decât păgânii: pricinăși sunt și popoarele. Dacă sunt depărtate unele de altele se mai năvălesc ele și trăesc bine laolaltă, dar cele învecinate se înțeleg mai rău decât țiganii la ușa cortului. Astfel Ungurii trăesc bine cu Japonezii, ori Bulgarii cu Eschimoșii, Germanii cu Tibetanii, Românii cu Spaniolii, Cehoslovacii cu Chinezii. Dar Ungurii cu Românii, Sârbii, Cehoslovacii — ca vecini — ori Germanii cu Polonii și Francezii — ca vecini — Bulgarii cu Turcii și Românii — ca vecini — Americanii cu Japonezii — ca vecini — cum trăesc? Țiganii la ușa cortului se mai înțeleg cu parul, dar popoarele cele luminate și poreclite creștine se înțeleg cu tunuri și mitraliere, cari fac ceva mai multă pagubă și mai mare prăpăd în oameni, decât parul țiganului. Dacă țiganul e osândit pentru isprava lui cu parul, cu cât mai vartos ar trebui să fie osândite popoarele, cari nu vreau să se înțeleagă în alt mod, decât cu tunuri și mitraliere!

Osânda lor a fost totdeauna aspră și va fi aspră, nemiloasă. Mântuitorul ne-a spus: »Cine scoate sabia, de sabie va muri«. Toate popoarele, cari s'au încrezut în puterea armelor și în războaie, s'au pierdut de pe fața pământului. Unde mai sunt Hunii și Vandalii de odinioară? Ce s'a ales din Babiloneni, Lidieni, Medieni? Unde sunt Schiții, Goții, Gepșii și Cumanii? Au fost. Nu mai sunt. I-au stins multele războaie și istoria abia le poate zice »În veci pomenirea lor«.

Tot astfel în ziua de azi, când cetim că se nascocesc tot alte și alte bombe, gazuri otrăvitoare și instrumente ucigătoare: putem ști înainte că se pregătesc înseși popoarele de a-și săpa mormântul, dacă »nu se vor împăca înainte de a ajunge la dreptul Judecător«.

Garabă Toșcan.

„Asociațiunea” în comuna Veza.

Adunarea Despărțământului Blaj al „Astreii”.

Duminecă în 6 Septemvrie s'a ținut în comuna Veza, lângă Blaj, adunarea cercuală a despărțământului 11 al „Asociațiunii”. Cu toată vremea era ploioasă, totuși au luat parte la această adunare numeroși oameni de carte din Blaj, în frunte cu Păr. Aurel C. Domșa, protopop, președintele Despărțământului. Iar pentru poporul adunat școala s'a dovedit a fi prea mică. Foarte frumos a fost din partea dlui învățător Lelufiu că a știut să-și adune toți copiii de școală și i-a adus să asculte cuvântările cari s'au ținut. Și a cântat cu dânsii »Pe-al nostru steag e scris unire», îmbucurând inimile poporului și ale conducătorilor. Așa ar fi bine să se facă prețutindeni. Școlarii să fie totdeauna acolo, unde se vorbește de învățatură și de carte.

După rapoartele oficianților Despărțământului și după alegerea feluritelor comisii, d. prof. Alex. Lupeanu-Melin a vorbit, la înțelesul poporului, despre »Rosturile Asociațiunii», storcând învățăturile bune din pilduire bătrâne, iar d. prof. Dr. Coriolan Suciu a vorbit despre »Baronul Vasile Pop», sărbătoritul dela Reghin.

Primindu-se cu aprobare rapoartele comisiilor, s'a purces la alegerea noului Comitet al Despărțământului. Au fost aleși: Păr. Ștefan Roșianu, președinte; avocatul Dr. Ioan Bianu, vicepreședinte; profesor Aug. Popa, secretar; prof. Ioan Pop-Câmpeanu, cassar; prof. Iuliu Mator, controlor; învățător-dir. Toma Cociș, bibliotecar; adv. Dr. Zaharie Boilă, econom; Membrii în comitet: Aurel C. Domșa, protopop;

Direcțiunea Liceului gr.-cat. român de băieți din Blaj

Aviz.

La școlile secundare gr.-cat. din Blaj sunt a se ocupa cu 1 Octombrie 1925, prin concurs, următoarele posturi de secretari:

a) La Liceul de băieți un post de secretar și un post de ajutor de secretar.

b) La Liceul de fete și la Școala normală câte-un post de secretar.

Salariul de bază al secretarilor la licee este 650 Lei lunar, iar la școala normală 500 Lei lunar; ajutorul de secretar primește 500 Lei lunar ca salar de bază. Afară de salariul de bază secretarii mai primesc toate indemnizațiile și sporurile de scumpete, în total circa 2200 Lei lunar, afară de aceea, când ar mai ocupa o funcție publică, împreună cu indemnizații și sporuri.

Pentru ocuparea acestor posturi se vor înainta petiții la direcțiunea școlii respective până la 20 Sept. a. c.

În petiție se vor arăta studiile secundare, ce au făcut. Se cere cel puțin terminarea alor patru clase secundare (gimnaziu, civile), ceea ce se va dovedi cu certificat școlar.

Direcțiunea.

Direcțiunea Liceului de băieți din Blaj.

Aviz.

La liceul de băieți din Blaj pentru anul școlar curent sunt 10 burse à 4000 Lei, iar la liceul de fete sunt 5 burse à 4000 Lei, *destinate exclusiv pe seama fiilor de funcționari publici*. Bursele se vor conferi prin concurs. Examenul de concurs se va ține în 21—23 Sept. a. c. Ceice doresc să obțină bursă se vor anunța prin o petiție la direcțiunea școlii până la 20 Sept. a. c. La petiție vor anexa un certificat despre situația familială și materială a elevului (eivei) și a părinților. Certificatul va fi eliberat de primărie și vizat de perceptorul circumscripției. În certificat se va specifica anume, câți frați și surori, majori și minori are elevul; câți sunt de școală și unde, are vre-unul bursă sau nu; apoi se va arăta, câtă avere imobilă și mobilă are elevul; câtă are tata, câtă mama; cât salar au aceștia, și în urmă, cât impozit plătesc. Certificatele, cari nu vor conține date precise (numărul îngărelor, etc.) nu vor putea fi luate în considerare

Direcțiunea.

Se caută O BUCĂTĂREASĂ bună și cinstită la familia unui profesor din Blaj.
Adresa, în Gazetă.

Se primesc 2—3 eleve, ori elevi, cu întreținere completă. Pian în casă.

MARGARETA KNY, Blaj.

(80) 2 3

Sub tipar:

Insemnări din Italia

Cu ocazia Pelerinajului românesc din 19 Mai—3 Iunie 1925

de A. Lupeanu-Melin

— Numeroase ilustrațiuni. —

o o

Tipărituse un restrâns număr de exemplare, doritorii acestei cărți să facă prenoiări la autor, Blaj.

Prăvălie nouă în Blaj

Hoza & Marcu

prăvălie de manufactură și coloniale în engros și în detail

Filiala Firmei VASILE HOZA din Sibiu

Are tot felul de mărfuri de manufactură, stofă pentru haine de domni și dame, Pânzării, Zestre, Cretoane, Satiburi, articole D. M. C.

Ornate sacre pentru biserici

Prapori, Potire, Cădelniți, Cruci de mână, Cruci de prapori, cu celea mai convenabile prețuri.

::: Serviciu ireproșabil :::

Nime să nu mai comande haine și scule bisericești, până nu se va convinge de prețurile firmei românești

Hoza & Marcu

Blaj, Piața Inocențiu Clain nr. 12.

3 - 7 (79)

Preoțime! Nou apărut! Invățători!

Comandați imediat cea mai frumoasă și bogată carte de rugăciuni:

„Cărarea Fericirii“

de preotul G. Mănsat, care conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni acomodată pentru orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. S. dl Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581—1925.

S'a pregătit în următoarele legături:

În carton tare > 85—

> pânză fină cu cruce aurită > 140—

> piele lux, pe hârtie velină

pentru dame > 280—

Pentru școlari se recomandă cele cartonate, à 85 lei.

La librăria ANCA Cluj.

Preoții Cereți:

„Predici la Morți“

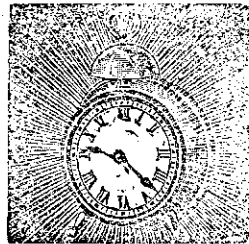
de Prot. I. Marga. Prețul 45 lei.

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.

2—20 (67)

M. FRIEDMANN

ceasornicar și juvaer în BLAJ, Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de părete. Face și reparațiuni de orice fel.

Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 25—

Se vând din mână liberă casele din

Str. Simion Bărnuțiu Nr. 131. Material solid, 3 camere, casă padimentată și superedificate. Informațiuni da

ONU DECEAN, — Blaj.

(78) 2—3

Frați sateni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului“

Dracul

e negru, dar tot nu e atât de negru ca

Crema de ghetă

MARCA

„Yultur“**Într'o gospodărie economică**

selecționarea unui adaus la cafea spornic, însă totodată și gustos, joacă un rol foarte important. Gospodinele, bune calculatoare, au recunoscut deja de mult, că mult încercatul „VERITABIL FRANCK“ este un adaus la cafea foarte satisfăcător și demn de încredere.